

A SZENTATYA VIDEOÜZENETE
a „Hogyan állunk az *Amoris laetitia*-val?
Stratégiák Ferenc pápa apostoli
buzdításának alkalmazásához” c. fórum
résztevőihez

2021. június 9.

Kedves Püspöktársaim,

Kedves Testvéreim!

Annak a fórumnak az alkalmából fordulok most Hozzátok, amelyet a Világiak, a Család és az Élet Dikasztériuma szervezett az *Amoris laetitia* apostoli buzdítás megjelenésének ötödik évfordulójára. Köszönetet mondok a Dikasztériumnak, hogy a világjárvány okozta gyakorlati nehézségek ellenére magára vállalta a kezdeményezést. És hálás vagyok Mindannyiótoknak, hogy elfogadtátok a meghívást: több, mint 60 Püspöki Konferencia Családirodájának, illetve bő 30 nemzetközi mozgalomnak a delegáltjai kapcsolódnak ma be ebbe a találkozásba.

Az *Amoris laetitia*-családévben szervezett legfontosabb események sorában ez a Fórum lényeges alkalmat jelent a Szentszék, a Püspöki Konferenciák, a családmozgalmak és -szervezetek közötti párbeszéd számára. A Szentlélek tegye ezt termékeny alkalommá az Egyház számára, lelkipásztoroknak és világiaknak egyaránt, hogy meg tudjuk hallani a családok konkrét szükségleteit, és kölcsönösen segíteni tudjuk egymást az Egyház igehirdetésének megújításához szükséges folyamatok beindításában.

Az általatok feltett kérdés - „Hogyan állunk az *Amoris laetitia* alkalmazásával?” - azt kívánja elősegíteni, hogy termékeny *egyházi megkülönböztetés* menjen végbe a családpsztoráció stílusát és céljait illetően, az új evangelizáció perspektívájában. Az *Amoris laetitia* buzdítás a házasságra és a családra vonatkozó elmélyült szinódusi reflexió gyümölcse, és így türelmes munkával történő megvalósítást, valamint missziós megtérést igényel. Ez a Fórum a szinódusi út irányát kívánja követni, hogy az gyakorlattá válhasson a helyi részegyházakban, amihez együttműködésre, a felelőségek megosztására, a megkülönböztetés képességére és a családokkal való közösségvállalásra van szükség.

A világvárvány okozta nehézségek kellős közepén, „melyek megsebzik a család életét, és bensőséges élet- és szeretetközösségét”,¹ a család ma minden korábbinál jobban az idők jelének mutatkozik meg, és az Egyház mindenekelőtt arra kap meghívást, hogy aktívan hallgassa meg a családokat, ugyanakkor vonja is be őket, mint a lelkipásztorkodás alanyait. Félre kell tenni mindenféle „merőben elméleti és az emberek valós problémáitól elszakadt igehirdetést”,² miként azt az elképzelést is, hogy az evangelizáció egy lelkipásztori elit számára van fenntartva. Minden megkeresztelt ember „az evangelizáció aktív alanya”.³ Ahhoz, hogy Isten szeretetét elvigyük a családoknak, valamint a fiataloknak, akik a holnap családait fogják alkotni, maguknak a családoknak a segítségére van szükségünk, valamint az élet és a közösség terén megélt konkrét tapasztalataikra. Arra van szükségünk, hogy házasok legyenek a lelkipásztorok mellett, hogy együtt járják az utat más családokkal, segítsék a gyengébbeket, hirdessék azt, hogy Krisztus a nehézségek közepette is jelen van a házasság szentségében, hogy gyengédséget, türelmet és reményt ajándékozzon mindenkinek, minden élethelyzetben.

Mennyire fontos a fiatalok számára, hogy a saját szemeikkel lássák Krisztus élő és a házastársak szerelmében jelenlévő szeretetét, akik konkrét életükkel tesznek arról tanúságot, hogy az örökké tartó szeretet lehetséges!

Miként Akvila és Priscilla házasokként Pál értékes munkatársai voltak küldetésében, ma is számos házaspár, sőt akár egész család is, gyerekeivel együtt⁴ hathatós tanúságtevővé válhat, kísérve más családokat, építve a közösséget, a kommunió magjait hintve el az első evangelizációban részesülő népcsoportok körében, meghatározó módon járulva hozzá a *kérüigma* hírüladásához.

A papsághoz hasonlóan a házasság „közvetlen célja Isten népének építése és bővítése”,⁵ és a házasoknak sajátos küldetést ad az Egyház építésére. A család „házi egyház” („család-egyház”⁶), olyan hely, ahol Krisztus szentségi jelenléte működik a házastársak, valamint a szülők és a gyerekek között. Ebben az értelemben „a családokban megélt szeretet maradandó erő az Egyház élete számára”,⁷ amelyet folytonosan gazdagít valamennyi család-egyház.

¹ *Amoris laetitia* apostoli buzdítás (a továbbiakban: AL), 19.

² AL, 201

³ *Evangelii gaudium* apostoli buzdítás (2013. november 24.), 120.

⁴ Vö. SZT. II. JÁNOS PÁL, *Familiaris consortio* apostoli buzdítás (1981. november 22.), 50.

⁵ *A Katolikus Egyház Katekizmusa*, 1534.

⁶ II. Vatikáni Zsinat, *Lumen gentium* dogmatikus konstitúció, 11.

⁷ AL, 88.

Ebből következőleg a házasság szentségének erejében minden család - összes hatásaival együtt - értéké válik az Egyház számára.⁸

A *misszióval* szembeni közös felelősség tehát arra hívja a házасokat és a felszentelt szolgákat - különösen is a püspököket -, hogy termékeny módon működjenek együtt a család-egyházak gondozásában és őrzésében. Ezért nekünk, lelkipásztoroknak hagynunk kell, hogy megvilágosítson bennünket a Szentlélek, hogy ki tudjon bontakozni ebben az üdvözítő igehirdetésben, amelyet házaspárok végeznek - akik gyakran itt vannak, készen állnak, de nem kapnak meghívást.⁹ Ha azonban hívjuk őket, meghívjuk őket arra, hogy dolgozzanak velünk, ha teret engedünk nekik, akkor ők is hozzá tudnak járulni a maguk módján az Egyház szövetének építéséhez. Miként a férfiasság és a nőiesség egymásba fonódó kereszt- és hosszirányú fonalakként egymást kiegészítve alkotják a család díszes szövetét, ugyanígy a papi rend és a házasság szentsége is egyformán elengedhetetlen az Egyház, mint „a családok családjának” felépítéséhez. Így tudunk majd olyan család-pasztorációt kialakítani, amelyben teljes mértékben az egyházi közösség levegője lélegezhető be. Ugyanis „az egyházi közösség az élő szervezetekhez hasonló «szerves» közösség [...]; ez leginkább abban nyilvánul meg, hogy a különböző hivatások és életállapotok [...] kölcsönösen kiegészítik egymást”.¹⁰

Arra hívlak tehát Titeket, hogy ismét vegyétek kézbe az *Amoris laetitia*-t, hogy az abban megjelölt lelkipásztori prioritások között beazonosítsátok azokat, amelyek a leginkább egybevágnak az egyes helyi részegyházak konkrét igényeivel, majd pedig kreatívan és missziós lendülettel tegyetek azok megvalósításáért. A világjárvány idején az Úr alkalmat adott nekünk arra, hogy átgondoljuk nem csak a szükségleteket és a prioritásokat, hanem azt a stílust és módot is, amellyel lelkipásztori elköteleződésünket megtervezzük és megvalósítjuk. Az *Evangelii gaudium* értékes programadó gondolatait, valamint az *Amoris laetitia* által a család-pasztoráció terén felvázolt lelkipásztori programot követve, „remélem, hogy minden közösség gondoskodik arról, hogy igénybe vegye a szükséges eszközöket ahhoz, hogy előbbre jussunk egy lelkipásztori és missziós megtérés útján, amely nem hagyhatja a dolgokat úgy, ahogy jelenleg vannak”.¹¹

Kiemelt erőfeszítést kell tenni a világiak - különösen is a házасok és a családok - képzése terén, hogy jobban megértsék egyházi elköteleződésük fontosságát, vagyis annak a küldetésnek az értelmét, amely házас és

⁸ Vö. *uo.*, 87.

⁹ A Rota Romana Bíróságához az igazságszolgáltatási év kezdete alkalmából intézett beszéd, 2020. január 25.

¹⁰ Vö. SZT. II. JÁNOS PÁL, *Christifideles laici* apostoli buzdítás (1988. december 30.), 20.

¹¹ *Evangelii gaudium* apostoli buzdítás, 25.

családos mivoltukból fakad. Sok család nincsen tudatában annak, milyen nagy ajándékot kapott a szentségben, amely hathatós jele Krisztus jelenlétének, aki életük minden pillanatában mellettük van.

Amikor egy család teljes mértékben felfedezi ezt az ajándékot, vágyat érez arra, hogy megossza azt más családokkal, mert az Úrral való találkozás öröme magától terjed és újabb közösséget hoz létre, természeténél fogva missziós jellegű.¹²

A családról szóló szinódusi gyűlésekkel elkezdett folyamat segítette az Egyházat abban, hogy felszínre hozzon számos olyan konkrét kihívást, amelyek közt a családok élnek: ilyenek a nevelési folyamatokat akadályozó ideológiai nyomásgyakorlások, a kapcsolati problémák, az anyagi és spirituális szegénység formái, és - végső soron - a nagyfokú magány, mert nehezen tudják Istent észlelni az életükben. Ezekből a kihívásokból néhányal még alig-alig néztünk szembe, és ezek megújult lelkipásztori lendületet igényelnek néhány sajátos területen: itt a házassági felkészítésre gondolok, a fiatal házaspárok kísérésére, a nevelésre, az idősekre való odafigyelésre, a sebzett vagy olyan családok megsegítésére, akik új kapcsolatban szeretnék teljes mértékben megélni a keresztény tapasztalatot.

Azt kívánom tehát, hogy ezek a napok jó alkalmat kínáljanak a lelkipásztori ötletek és tapasztalatok megosztására, valamint egy olyan háló kialakítására is, amely a hivatások és életállapotok komplementaritásában, az egyházi együttműködés és közösség szellemében hatékonyabban, az idők jeleire választ adva tudja hírül adni a család Evangéliumát.

A Legszentebb Szűz Mária és Szent József közbenjárására bízlak Titeket, hogy Isten kegyelme tegye gyümölcsözővé elkötelezettségeteket, amellyel a ma és a holnap családjainak javára munkálkodtok. Megáldalak Benneteket, jó munkát kívánok Nektek, és kérlek Titeket: imádkozzatok értem. Köszönöm.

(fordította: Frivaldszky Márk)

¹² Vö. *uo.*, 23.